

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 826/2019
20.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник др Енике Вег, адвокат из ..., против туженог Универзитета у Новом Саду –Медицинског факултета у Новом Саду, кога заступа пуномоћник Миодраг Војиновић, адвокат из ..., ради утврђења и поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1177/18 од 16.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1177/18 од 16.11.2018. године, у делу којим је одлучено о престанку радног односа тужиље.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1177/18 од 16.11.2018. године, у делу којим је одлучено о прекиду поступка.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка, као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1544/2017 од 07.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог за одређивање прекида овог парничног поступка до правноснажног окончања парничног поступка који се води пред Основним судом у Новом Саду под пословним бројем П1 59/217. Ставом 2. изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилци, др АА из ..., незаконито престао радни однос код туженог Универзитета у Новом Саду –Медицинског факултета у Новом Саду, те да се поништи решење туженог о престанку радног односа тужиље број матични .. од 24.05.2017. године, као и да се обавезе тужени да тужиљу врати у радни однос од дана престанка радног односа до расписивања конкурса и окончања поступка за избор у звање ванредног професора за ужу научну област ... по том конкурс у и накнади трошкове овог поступка са законском затезном каматом од дана пресуђења до дана исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужилца да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 34.500,00 динара, у року од 8 дана.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1177/18 од 16.11.2018. године одбијена је жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1544/17 од 07.03.2018. године.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у оквиру овлашћења из члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП која је учињена у поступку пред другостепеним судом, а на коју се у ревизији такође указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је засновала радни однос са туженим дана 24.05.2012. године на одређено време, односно на период од пет година, ради обављања свих видова наставе и других послова на студијским програмима туженог првог, другог и трећег степена који се организује на факултету, у звању ванредног професора (према уговору и споразуму о распореду радног времена). Тужени је дана 24.05.2017. године, након протекла времена на који је уговор о раду био закључен, донео решење о престанку радног односа тужиле. У међувремену, пре истека рока на који је тужилца засновала радни однос, тужени није расписао конкурс за избор наставника у звању ванредног професора за научну област ..., а поступак по тужби тужиле, којом је тражила да се утврди да услед незаконитог поступања туженог није расписан конкурс за избор једног наставника у звању ванредног професора за ужу научну област ... окончан је пресудом Основног суда у Новом Саду П1 59/17, којим је тужбени захтев одбијен.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање судови су правилно применили материјално право доносећи побијану одлуку, за коју су дали довољно разлога, који прихвата и Врховни касациони суд.

Чланом 89. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“ бр. 88/2017...73/2018) прописано је да се у погледу права, обавезе и одговорности запослених на високошколској установи примењује закон којим се уређује рад, ако овим законом није другачије уређено; да о појединачним правима обавезама и одговорностима запослених на високошколској установи одлучује орган пословођења те установе; да о појединачним правима, обавезама и одговорностима запослених у вези са пословима из члана 76. овог закона одлучује орган пословођења самосталне високошколске установе; да о појединачним правима, обавезама органа пословођења високошколске установе одлучује орган управљања те установе.

Чланом 175. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...75/14) прописано је да радни однос престаје, између осталог, истеком рока на који је заснован.

С обзиром да је у току поступка утврђено да је тужилца засновала радни однос уговором о раду број .. од 24.05.2012. године на одређено време од пет година, те да тужени пре истека рока на који је тужилца засновала радни однос није расписао конкурс за избор наставника у звање ванредног професора за научну област ..., правилно је тужени донео побијано решење о престанку радног односа, с обзиром да је тужилца радни однос престао по сили закона, истеком рока на који је заснован, због чега је побијано решење законито.

Неосновано се у ревизији указује на околности које су претходиле одлуци катедре за ... туженог да се не покрене иницијатива за расписивање конкурса за избор ванредног професора за ужу научну област ..., па у вези с тим декану није дат предлог за расписивање конкурса, а у међувремену је тужиљи истекло време на које је засновала радни однос код туженог. У овој парници је одлучено о тужбеном захтеву којим је тужиља тражила да се поништи решење туженог о престанку радног односа тужиље, као незаконитог, па је утврђено да је побијано решење законито. Потреба за отварањем новог радног места или расписивање конкурса је дискреционо право сваке високошколске установе, па није у надлежности суда да оцењује целисходност и оправданост поступка туженог у вези одлуке о нерасписивању поменутог конкурса. Уосталом, и да је конкурс био расписан, тужиља не би имала предност у односу на евентуално остале кандидате који би се јавили на конкурс, па би се, уколико би у току трајања конкурса и избора кандидата истекло време на који је тужиља закључила уговор о раду, стекли услови из члана 175. став 1. Закона о раду за престанак радног односа тужиље.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе изјављене жалбе, којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Решење о предлогу тужиље за прекид поступка није решење којим се окончава поступак, због чега ревизија тужиље у односу на одлуку другостепеног суда којом је потврђен став 1. изреке првостепене пресуде није дозвољена.

Тужиља у поступку по ревизији није успела, због чега нема ни право на тражене трошкове ревизијског поступка, у смислу члана 153. ЗПП.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1, члана 413. и члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић